

حاشیه

چرا پرسپولیس با وجود هشدار AFC جریمه و محروم شد؟

مدیر روابط بین الملل بر سپولیس: تماشاگر از شهر ستان می آید نمی توانیم راه ندهیم!

شهروند| بعد از راهیایی پرسپولیس به فینال لیگ قهرمانان آسیای ۲۰۱۸ بارها شنیدیم AFC ایرادهایی را به نحوه میزبانی سرخیوشان در ورزشگاه آزادی وارد کرده و همین باعث شد وزارت ورزش و فدراسیون فوتبال هم برای رفع این ایرادها وارد عمل شوند، اما حالا بعد از گذشت چندماه خبر رسیده کنفدراسیون فوتبال آسیا، پرسپولیس را به خاطر برخی تخلفات جریمه و محروم کرده است.

۷۵هزار دلار جریمه و یک جلسه محرومیت!
بعد از گذشت حدود ۸۰روز از برگزاری دیدار برگشت فینال لیگ قهرمانان آسیا در تهران روز گذشته AFC حکم خود را پیرامون برخی تخلفات در جریان این میزبانی و البته بسازی نیمه‌نهایی اعلام کرد. طبق آرای کمیته انضباطی کنفدراسیون فوتبال آسیا، باشگاه پرسپولیس به دلیل حضور بیش از حد تماشاگران برای هریک از دو بازی برابر السد در مرحله نیمه‌نهایی و برابر کاشیما اتلرز در بازی پایانی که به مسدودشدن بعضی مسیرهای عبور تماشاگران منجر شد، به مبلغ ۳۰هزار دلار و در مجموع ۶۰هزار دلار جریمه شد. پرسپولیس همچنین به دلیل مسائل مربوط به بلیت‌فروشی نیز با ۱۵هزار دلار جریمه نقدی روبه‌رو شده است. همچنین براساس این حکم، پرسپولیس با یک جلسه محرومیت تعلیقی از حضور تماشاگران روبه‌رو شد که تا دوسال ادامه خواهد داشت. این یعنی علاوه بر این که خطر محرومیت یک جلسه‌ای در کمین پرسپولیس است، این باشگاه باید چیزی حدود ۹۰۰میلیون تومان جریمه بدهد!

هشدارهایی که جدی گرفته نشد

از اصلی ترین ایرادهایی که AFC به مسئولان فوتبال ایران برای برگزاری فینال گرفته بود، همین حضور بیش از حد تماشاگران در استادیوم آزادی بود. حتی مسئولان وزارت ورزش در آن مقطع اعلام کردند با پلیس هماهنگی‌هایی داشتند که اجازه ندهند تماشاگران در راهروهای ورزشگاه بنشینند در ضمن با توجه به رعایت‌نکردن استانداردهای AFC بعید نیست محرومیت تعلیقی پرسپولیس هم در فصل جدید لیگ قهرمانان به حالت قطعی تبدیل شود و این تیم در یک بازی نتواند از تماشاگران خود بهره ببرد. برای این که بپرسیم مقصر جریمه در نظر گرفته‌شده، کیست؛ به سراغ امیر حسینی، مدیر روابط بین الملل باشگاه پرسپولیس رفتیم. او در این باره به «شهروند» می‌گوید: «طبق قوانین کنفدراسیون فوتبال آسیا چنانچه تخلفی صورت بگیرد، همه جریمه متوجه باشگاه میزبان می‌شود؛ حالا می‌خواهد مقصر آن پلیس باشد یا فدراسیون. AFC باشگاه پرسپولیس را می‌شناسد و ما هم نمی‌توانیم تقصیر را بر گردن فرد دیگری بیندازیم. یکی از تذکرات جدی AFC قبل از فینال درباره همین بحث تماشاگران بود که بازم رعایت نشد. به هر حال با توجه به زیرساخت‌های فعلی نمی‌توان تعداد تماشاگران را کنترل کرد. AFC می‌گوید، نباید حتی یک نفر بیشتر از ۷۸۱۶ نفری که برایشان صندلی در ورزشگاه آزادی تعبیه شده، وارد استادیوم شوند، اما وقتی از شب قبل از بازی از شهرستان‌ها برای تماشای مسابقه می‌آیند، دیگر نمی‌توان آنها را راه انداد! شاید برخی از آنها بدون بلیت وارد ورزشگاه شده باشند!»

وی همچنین می‌افزاید: «درعین این‌که تماشاگران ایرانی یک وزنه برای باشگاه‌ها به حساب می‌آیند، این جرایم را هم باید در نظر داشته باشیم. وقتی من در کلاس‌های AFC شرکت می‌کنم، بارها از من پرسیده شده و حتی نامه رسمی به دست ما رسیده که چطور این قدر طرفدار را در استادیوم جمع می‌کنید؛ به هر حال باید خودمان را با قوانین هماهنگ کنیم تا دیگر در چنین جریمه‌هایی نشویم؛ اگر چه با توجه به زیرساخت‌های فعلی این کار سخت است.»

یادداشت

در واکنش به جملات علی مطهری نایب‌رئیس مجلس شورای اسلامی

سر دار را تنبیه کنیم یا نماینده سروان را؟

ادامه از صفحه اول |چون به‌هرحال اگر یک فوتبالیست پرخاش کند همه می‌دانند که تمرکزش را به جهت حساسیت بالای مسابقه از دست داده، اما وقتی یک نماینده به دیگری بگوید «عقب‌مانده»، توجیه چیست؟ نماینده شهر هم گزینه بدی نیست. او در پاسخ به یکی از حضار گفت: «هن دکنر ملکی هستم نه آقای ملکی، بشین سر جات!» که کلیشش در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست شد و در عوض با او چه کردیم؟ یا یافراز‌های زیادی معصومه‌آقاپور، نماینده ششتر چه کنیم؟ همان که گفت: «هر کسی رأی ندهد و بعد گلایه کند، خودم فحاش می‌کنم!» درواقع اگر قصد تنبیه باشد، خیلی‌ها جلوتر در این صف ایستاده‌اند که باید آنها را بازخواست کنیم؛ نه فوتبالیست‌های مطهری؛ بلکه‌همکاران شما.

اشیای بزرگ یا سنگین و همچنین ظروف شیشه‌ای، ظروف چینی و سایر اشیای شکستنی و ظروف حاوی مواد خوراکی و شیمیایی را در قفسه‌های پایین کابینت و کمد قرار دهید.

بیانیه فدراسیون؛ کارلوس! ابرایت آرزوی موفقیت می‌کنیم

جدایی قطعی کی‌روش از تیم ملی

شهروند| در شش‌رابطی که کارلوس کی‌روش دیروز به همراه کاروان تیم‌ملی به ایران بازگشت و البته در نشست خبری بعد از بازی با ژاپن حاضر نشد خیلی شفاف درباره آینده خودش صحبت کند، روز گذشته انتشار یک بیانیه از سوی فدراسیون تقریبا به معنای خداحافظی فوتبال ایران بسا این مربی پر تغالی بود. فدراسیون در این بیانیه ضمن بر شمر دن موفقیت‌های تیم‌ملی در سال ۹۷ و تقدیر و تشکر از عوامل این تیم و دیگر مسئولان در بخش آخر جملات معناداری را درباره کارلوس کی‌روش به کار برد: «فرصت را مغتنم شمرده و از زحمات ۸ساله آقای کارلوس کی‌روش در فوتبال کشور تقدیر و تشکر نموده و برای ایشان آرزوی موفقیت می‌کنیم.» به نظر می‌رسد فدراسیون خیلی محترمانه پایان کار کی‌روش در ایران را اعلام کرده است. با توجه به این که ایسن مربی پر تغالی قراردادش هم با فدراسیون به پایان رسیده، این‌طور که پیداست تصمیمات برای قطع همکاری با او گرفته شده و دیگر خبری از تمدید نیست. کی‌روش بعد از جام ملت‌های آسیا ۲۰۱۱ با فدراسیون فوتبال وارد مذاکره شدد و بعد از مدتی قرارداد امضا کرد. حالا زمان جدایی بعد از ۸سال فرا رسیده و احتمالا کارلوس باید در تیم دیگری به فکر مربیگری باشد. حضور سرمربی پر تغالی در ایران هم بعید است به خاطر مذاکره برای تمدید قرارداد باشد و احتمالا او به دنبال طلب خودش و دستیارانش از فدراسیون فوتبال خواهد بود؛ طلبی که گفته می‌شود تمام حقوق ۶ ماه‌اخیر کادرفنی تیم‌ملی است. تاج هم قبل از برگزاری دیدار نیمه‌نهایی از قهرمانی به عنوان یک گزینه برای بالاتر رفتن شانس ماندن کی‌روش خبر داده بود که این اتفاق رخ نداد و حالا آن‌طور که از شواهد و قرائن به نظر می‌رسد همین عامل تغییرات اساسی روی نیمکت تیم‌ملی ایران خواهد بود.

● ● ●

پیام کی‌روش

کارلوس کی‌روش هم روز گذشته در پیامی که منتشر کرد، به پایان دوران هشت‌ساله حضورش در ایران اشاره داشت: «اکنون که پایان اینجاست، عمیق‌ترین کلمات خود را تقدیم به‌باز یکتان همیشه‌بی‌ظنیر ایرانی می‌کنم، بابت سخاوتمندیشان، کاراکترشان، پابیندی حرفه‌ای و یک اشتیاق بسیار منحصر‌به‌فرد برای پیشرفت و خدمت به تیم ملی. هیچ‌گاه فراموش نمی‌کنم که شما تبدیل به یکی از بهترین خانواده‌های فوتبالی در دوران زندگی من شده‌اید. خاطرات این سالیان بی‌شک تا آخر عمر در ذهن ما خواهد ماند. متواضعانه مقابل تمام مردم ایران به خاطر حمایتشان سر تعظیم فرودمی آورم. همیشه تلاش کرده‌ام بهترین را انجام دهم تا بتوانم از این کشور بزرگ دفاع کنم. تا با کمال افتخار از طریق فوتبال به‌جهانیان آن احترام و تقدیری را که مردم ایران در طول هزاران سال در تاریخ‌داشته‌اندرا نشان دهم.»

عادل فردوسی‌پور مقرر ناکامی تیم‌ملی!

امیر قلعه‌نوعی که بعد از حذف تیم‌ملی از جام ملت‌ها در صفحه شخصی خود به کی‌روش و ملی‌پوشان خسته‌نباشید گفت، دیروز در مصاحبه‌ای تاج، کفاشیان و به‌ویژه عادل فردوسی‌پور را عامل اصلی ناکامی تیم‌ملی دانست! سرمربی سابق تیم‌ملی در بخشی از صحبت‌هایش این‌طور به مجری برنامه حمله کرد: «آقایان تاج، کفاشیان، فردوسی‌پور و بقیه رفقاییشان به فوتبال ایران خیانت کردند. به جان دو فرزندم فردوسی‌پور فوتبال ایران را نابود کرد! من به کی‌روش خرده نمی‌گیرم؛ چرا که امثال فردوسی‌پور کی‌روش را برای ما این‌طور جانداختند.»

مخالفان کی‌روش می‌گویند:

- ✓ توهین‌های او به مقامات و پیشکسوتان فوتبال ایران غیر قابل تحمل شده‌است.
- ✓ فوتبال ایران با کی‌روش از نظر نتیجه‌گیری هیچ دست‌آوردی نداشته؛ مانه در جام جهانی از گروهمان صعود کردیم و نه به‌قهرمانی جام‌ملت‌ها رسیدیم.
- ✓ او هر چه امکانات خواسته در اختیارش گذاشتند، اما باز هم موفقیتی به‌دست نیاورد.
- ✓ او با ایران گرآقیمت‌ترین مربی فوتبال جهان شد و پول زیادی در ۸سال گذشته دریافت کرد.
- ✓ تیم ملی هیچ‌وقت با شکست تحقیر آمیز ۳بر صفر از جام‌ملت‌ها کنار نرفته‌است.
- ✓ کی‌روش نتوانست با بازیکن سالاری مقابله کند؛ اگر این‌طور بود سردار آزمون به تیم‌ملی بر نمی‌گشت.
- ✓ او علاقه دارد همه کارها را تنهایی انجام دهد و مشاوره‌ای نمی‌گیرد. به همین دلیل از نیروهای ایرانی در کادر خود استفاده نکرد.
- ✓ کی‌روش بازیکنان تیم‌ملی را تدافعی و ترسو بار آورده‌است.

خدا حافظ آقای کی‌روش! همینقدر راحت

امیر صادقی‌پناه

روزنامه‌نگار

حدود دوسال پیش درست در روزهایی که تیم‌ملی با اقتدار به جام جهانی ۲۰۱۸ صعود کرده بود، کی‌روش تصمیم گرفت تا برخی روزنامه‌نگاران را به محفلی خصوصی دعوت کند و دغدغه‌هايش را به اشتراک بگذارد. از بد یا خوب روزگار من هم در آن لیست بودم و دو، سه ساعتی در یکی از روزهای ماه مبارک رمضان میهمانش شدیم. طبق معمول داشت تفهیم‌مان می‌کرد که فوتبال ما هیچ نبوده و با او به همه جا رسیده، ما را از غول‌های فوتبال دنیا می‌ترسانند و ما هم مثل همیشه خسته از حرف‌هایی که دیگر آویزه گوش‌مان بود و البته سر خوش از کسب بهترین نتایج تاریخ در مقدماتی جام جهانی. دوسالی از آن روز گذشته و ما تحقیر شده‌هایی هستیم که تخم‌مرغ‌هایمان را توی سبدم یک نفر ریختیم و منتظر معجزه ماندیم. مایی که هشت‌سال با هر سازی رقصیدیم و با هر عشوه‌ای برای کشیدن منت کسی که دندان‌هایمان را شمرده بود، تا مرز جنون جلو رفتیم. هشت‌سال پای او ایستادیم تا شاید قهرمان مردمی باشد که با هر نجی فقط خدا یشان را صدا می‌زند، ولی نشد. حتی بابت این‌که میلیاردها تومان از پول‌مان را برد و استفاده از امکاناتی که جامعه ایرانی از داشتنش محروم است، یک عذر خواهی زبانی هم نکرد. این‌طور نیست که در طول هشت‌سال گذشته اقدام‌مبثتی نداشته باشد، اما خیلی کارها می‌توانست بکند و نکرد. می‌خواهید بگویید بدرقه‌ایم؟ عیبی ندارد، ولی یادمان باشد که او هم با روی خوش ما را نخواست. خدا حافظ آقای کی‌روش؛ همینقدر راحت.

مسئولیت گریزی یا مسئولیت‌پذیری؛ مسأله این است

از حد یا «کایزن» یعنی پیشرفت مداوم. دانش‌آموزان ژاپنی از سال اول تا ششم ابتدایی باید اصول اخلاقی در برخورد با مردم را بیاموزند؛ از اول سال تا سوم مقدماتی هیچ‌نوع‌امتحانی وجود ندارد؛ چون هدف از آموزش و پرورش لقای مفاهیم و ساختن شخصیت است و نه امتحان و اجبار. فرهنگ ژاپنی‌ها در بازی نیمه‌نهایی جام‌ملت‌های آسیا مقابل تیم‌ملی فوتبال کشورمان هم در برخی مواقع بروز و ظهور داشت؛ نمونه‌اش آن تصویری که بازیکنان ماه به سمت داور می‌روند و بازیکن نقش بر زمین شده آنها برمی‌خیزد و با ارسال توپ از آن جناح زمینه‌ساز گل نخست ژاپن می‌شود. رفتن بازیکنان ماه به سمت داور نمادی از مسئولیت‌گریزی و رداختن طلبی و خیز بازیکن ژاپنی به معنای مسئولیت‌پذیری و تلاش در هر زمینه و زمانی از بازی بدون ذرهای احساس ناامیدی است. واقعیت این است که ژاپنی‌ها دقیقا همان مردم سختکوشی هستند که ما از روی آن را داریم. نظم و برنامه‌ریزی آنچنان نقش پررنگی در سلامت، تفریح، آیین و سنت‌ها و حتی ارتباط کاری‌شان دارد که کمتر با اتفاقی غیر قابل پیش‌بینی مواجه می‌شوند. شب‌بازی‌ما با ژاپن، شب‌نمایش تمامیت‌خواهی و راحت‌طلبی، از رداختن توأم با مسئولیت‌گریزی، بهانه‌گیری و از همه مهمتر نمایش خونسردی ژاپنی‌ها و عصبی بودن ما بود. خونسردی ناشی از زنده‌بودن امید تا آخرین لحظه مبارزه و عصبی بودن ما ناشی از این‌که چرا این بازی را هم ما راحت نبریم. عصبی‌مزاجی ما بر کی‌روش هم تأثیر گذاشته بود، مربی بزرگی که باید در این لحظات آرامش را به بازیکنان برمی‌گرداند، خودش هم به این درد دچار شده بود. به یاد داشته باشیم که فوتبال تنها توپ‌رایی و بازی با توپ نیست، نمایش زنده‌ای از انواع حرکات، رفتارها، آداب و رسوم ذیل یک فرهنگ است.

قابی که در تاریخ خواهد ماند

مجتبی پارسا

روزنامه‌نگار

اساسا نه فوتبال که هیچ ورزشی فی‌نفسه و به‌خودی‌خود ارزشمند نیست. تمام ارزش یک ورزش، خصوصا ورزشی که در سطح بین‌المللی دیده می‌شود، به میزبانی است که به صلح و آرامش جوامع و اخلاقی تر شدن افراد آن جامعه کمک می‌کند. این موضوع برای هنر هم صادق است. سینما، تئاتر، عکاسی، نقاشی، داستان‌نویسی و سایر هنر‌ها تا جایی ارزشمند هستند که به اخلاقی تر شدن افراد یک جامعه، ممانعت از خشونت با دوری از زشتی‌ها (مثل فیلم‌ساز یا داستان‌نویسی که با هنرش، زشتی یک رفتار را نمایش می‌دهد تا مردم را از آن دور کند) و زیباتر کردن جهان (مانند معماری که یک ساختمان زیبا را طراحی می‌کند یا نقاشی که اثر هنری چشم‌نوازی را خلق می‌کند) کمک می‌کنند. ورزش هم به نوبه خود یک هنر است و ورزشکاران، هنرمندانی هستند که باید هنر‌شان را نمایش دهند، به همین دلیل است که لفظ «هنر» برای «هنر‌های رزمی» به کار برده می‌شود. ظاهر آن رزم است، اما هدف آن آرامش و تحقق صلح. هنر‌های رزمی بیش از آن‌که هدفشان هستند برای آماده کردن روح جنگجویان فوتبال هم از آن‌جا که یک ورزش است، یک هنر است و از آن‌جا که یک هنر است، هدفش باید ارتقای سطح فرهنگ و اخلاق مردم یک جامعه باشد. فوتبالیست‌ها نمایندگان مردم کشورشان هستند که با نحوه بازی کردنشان (نه لزوما فوتبال‌بازی کردنشان، که همه رفتارهایشان در زمین فوتبال) جامعه خود را به مردم دنیا

